

ΜΑΪΟΣ

Ὁ Ἀπρίλης, ξανθός, ἀρχοντιὰ φουμισμένη,
Ζαχαρένια θωριά, ὁ Ἀπρίλης πεθαίνει!
Καὶ ὁ Μάϊς ἀπάνου του γέρνει,
Χαροκόπος λεθένης, μὰ δίχως μυαλά,
Καὶ τοῦ φρόνιμου Ἀπρίλη τὰ μάτια σφαλαῖ,
Καὶ τὰ πλούτη του πέρνει.

Ὁ Ἀπρίλης σωρούς ὀθσαυρούς καὶ καλούδια,
Τί πουλιὰ, τί νερά, τί ὄρσοιαί, τί λουλούδια,
Σ τὰ παλάτια τὰ πράσιν' ἀφίνει!
Κ' ἀπ' τὴν ἴδια στιγμή, ἀπ' τὴν πρώτη νυχτιὰ
Σὲ μεγάλη ὁ Μάϊς γιορτὴ μ' ἀπληστία
Τ' ἀραδιάζει, τὰ χύνει.

Μὲ τ' ἀθρόνια καλεῖ τὴ χαρὰ καὶ τὴ χάρι'
Ὅπου νιῶτα, παιδὶ, λυγερῆ, παλληκάρη,
Ὅπου φτώχεις, ὅπου πλοῦτος γελᾷ,
Τοῦ γλυκοῦ μηνυτῆ καταφτάν' ἡ λαλιά'
Ἡ ζωὴ μὲ ὀλάνοιχτη τρέχει ἀγκαλιὰ
Σ τὸ τραπέζι τοῦ Μάϊ.

Τῆς ἀγούλας τὸ φῶς πολυέλαιο ἔχουν,
Τραγουδοῦν κι' ἀγαποῦν καὶ θερίζουν καὶ τρέχουν.
Σ τ' ἀποφάγια 'σάν' πρόβαλ' ἡ μέρα,
Φεύγ' ἡ νιότη χορτάτη καὶ φεύγ' ἡ ζωὴ,
Σ ταῖς ἀγάπαις ἡ χάρι, ἡ χαρὰ 'ς τὴ βοή,
Τὸ παιδὶ εἰς τὴ μητέρα.

«—Τὸ στεφάνι ποῦ βλέπεις, αὐτὸ τὸ στεφάνι,
'Ἀπ' τὰ πλούτη τοῦ Μάϊ ἐγὼ τῶχω κάνει,
Μητεροῦλα, μὲ λούλουδα χιλιά'
Ταπεινά κι' ἀκριβὰ, εἶνε μία χρᾶ'
Πῶς ταϊρίζουνε, κύττα, ζαμπάκια λαμπρὰ
Μὲ φτωχὰ χαμομήλια.

«Ὅλα τ' ἀνθῆ, μητέρα, δὲν εἶν' ἀδελφάνια;
Σὲ γαστροῦλες καὶ κήπους, ἀγρούς καὶ βούκια,
Μιά ὄρσοια, καὶ μικρὰ καὶ μεγάλα;
Νὰ πονῶ τὰ φτωχὰ δὲ μοῦ εἶπες ἐσὺ;
'Ὅλα τ' ἄθελα' τ' ἄλλ' ἀπ' ἀγάπη χρυσεῖ,
'Ἀπὸ ἔλεος τ' ἄλλα!

«Ποῖο παιδὶ σὺν ἐμὲ τέτοια ἔχει μαννοῦλα;
Τίνος ἄλλου ἀνοθεῖ ἔχουν τέτοια ὄρσοῦλα;
Τέτοια χάρι καὶ μύρο καὶ χροῶμα;
'Σ τοῦ σπητιοῦ μας τὴν πόρτα θ' ἀνοῖη κρεμαστὸ
'Ὡ; τὴν ἄλλη χρονιά ποῦ θ' ἀλλάξω κι' αὐτὸ
Μὲ καλλίτερ' ἀκόμα».

«—Ὡ παιδὶ μ', ὁ Θεὸς ἓνα ἄλλο στεφάνι
'Σ τὴ μεγάλη μικρὴ σου καρδιά ἔχει βάνει
'Ἀπὸ ἄλλου Μαγλοῦ ὠραιότητα
Μοσχομύριστο πάντα κι' ὀλόλευκ' ἀνοθεῖ
Μὰ σὺν γείρῃ ξερό δὲ' ἴμορεῖ ν' ἀλλαχθῆ'
Καὶ τὸ λὲν ἀ ὠ ὠ τ η τ α.»

ΚΡΕΤΗ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ τέταρτον ἤδη, γράφει ἡ Σφαῖρα Πειραιῶς, γίνεται μετανάστευσις εἰς Ἀμερικὴν ἕκ τινων δῆμων τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος καὶ τῆς ἐπαρχίας Κυνοῦρίας ἀνδρῶν γεωργικῶν, ἐπιζητούντων βελτίονα τύχην εἰς τὸν νέον κόσμον. Νὰ συμ-

βάλλη τὸ Βέλγιον, νὰ συμβάλλη ἡ Ὀλλανδία, νὰ συμβάλλη ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γερμανία εἰς τὴν πύκνωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἶνε εὐνόητον, διότι ἐν Βελγίῳ ἕκαστον τετραγωνικὸν χιλιόμετρον κατοικεῖται ὑπὸ 173 ψυχῶν, ἐν Ὀλλανδία ὑπὸ 110, ἐν Ἀγγλία ὑπὸ 100, ἐν Γερμανίᾳ δὲ, καὶ τοι ὑπὸ 75 μόνον ψυχῶν κατοικεῖται ἕκαστον χιλιόμετρον, οἱ κάτοικοι ἀναγκάζονται ἰδίως ὑπὸ τοῦ ἀφορήτου στρατιωτικοῦ νόμου νὰ ἐκπατρίζωνται, ἀλλ' ἐξ Ἑλλάδος, ἐν ἧ ἕκαστον τετραγωνικὸν χιλιόμετρον κατοικεῖται ὑπὸ 30 ψυχῶν, νὰ μεταναστεύωσιν οἱ κάτοικοι εἶνε ἀληθῶς περιέργον τὸ φαινόμενον ἀν μὴ εἶνε σπουδαϊότατον. Πεντήκοντα ἄνδρες ἀκμαῖοι καὶ ἐργατικοὶ ἐγκατέλιπον τὴν πατρίδα, κατὰ τὴν Σφαῖραν. Οἱ νέοι οὗτοι ἄποικοι κατάγονται οἱ πλείστοι ἐκ τοῦ ἐν Λακεδαιμόνι δήμου Θεραιπνῶν, ἔχοντος πληθυσμὸν 6,500 κατοίκων, καὶ ἐκ τοῦ δήμου τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Γερωνθεῶν, ἔχοντος πληθυσμὸν 2,300 κατοίκων, καὶ ἐκ τοῦ ἐν Κυνοῦρίᾳ δήμου Σελινουσῆς, ἔχοντος πληθυσμὸν 4, 500 κατοίκων.

Πρωτοφανοῦς ἐκθέσεως ἡ ἐναρξὶς ἐγένετο πρό τινος ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Ἀλεξάνδρῳ τοῦ Λονδίνου, ἐν ἧ ἐξετέθησαν δεκαμισχίλια ἀντικείμενα παντὸς εἶδους, ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὸ δεκάλεπτον. Ἡ ποικιλία τῶν πραγμάτων ἐκπλήττει τοὺς πάντας παιγνίδια, βάρδοι, καπνοσύριγγες, ζωγραφίαι, φωτογραφίαι, μαχαίρια παντοῖα, καὶ μικροσκοπία ἔτι, ὅλα δὲ ταῦτα ἀντὶ τοῦ ἐλαχίστου χρήματος—ἐνὸς δεκαλέπτου. Μεταξὺ τῶν περιέργων ἐκθεματικῶν συγκαταριθμοῦνται ἡμερίδες καὶ περιοδικὰ, ἡμερησία, ἐβδομαδιαῖα, ἡ μηνιαία. Ἡ παλαιὰ διαθήκη μετ' εἰκόνων καὶ ἐρμηνειῶν, τιμᾶται δεκαλέπτου, ἐπίσης δὲ ἀντὶ ἴσου ποσοῦ προμηθεύεται τις—πράγμα πρωτάκουσον—δλόκληρον τὸ εὐαγγέλιον!

Γερμανός τις, ὁ δόκτωρ Hubbe Schleiden, προτίθεται νὰ περιέλθῃ τὴν Γερμανίαν πρὸς στρατολογίαν ἀποίκων, οὗς νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν κεντρὴν Ἀφρικὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Congo πρὸς ἵδρυσιν μεγάλης ἀποικίας γερμανικῆς.

Ὁ ἐν Παρισίοις καθηγητὴς τῆς φυσικῆς ἱστορίας κ. Perrier δίδει τὰς ἀκολούθους περιέργους πληροφορίας περὶ τῆς διαρκείας τῆς πέψεως ἐν τῷ ἀνθρώπῳ:

Αἱ τροφαί, λέγει, ὡς ἐκ τῆς διαφόρου αὐτῶν φύσεως διαμένουσιν αἱ μὲν πλείονα αἱ δὲ ὀλιγώτερον χρόνον ἐν τῷ στομάχῳ πεπτόμεναι.

Ἐπεὶ πολλὰς ἄλλας ταχύτερον ἐγκαταλείπει τὸν στόμαχον ἡ ὄριζα, ἥτις διατηρεῖται ἐν αὐτῷ ἐπὶ μίαν μόνον ὥραν.

Κατόπιν ταύτης τάσσονται, ὁ μετὰ φάρου ζωμὸς (σοῦπα) αἱ πέτροφαί καὶ ὁ σαλομὸς, διατηρούμενα ἐπὶ 1 ὥραν καὶ $\frac{1}{2}$, τὸ βραστὸν γάλα, καὶ τὰ ἐβρασμένα ὡὰ ἐπὶ 2 ὥρας, τὰ τηγανισμένα ὡὰ, τὸ βραστὸν βόειον κρέας καὶ τὸ ἄβραστον

γάλα ἐπὶ 2 ὥρας καὶ 45', τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἐψημένον βόσιον κράς ἐπὶ 3 ὥρας, ὁ ἄρτος, ὁ τυρὸς καὶ ἡ βραστὴ ἔρως ἐπὶ 3 ὥρας, καὶ 1)₂, ἡ ἐψημένη ἔρως ἐπὶ 4 καὶ 1)₂ καὶ τέλος τὸ βόσιον λίπος ἐπὶ 5 ὥρας καὶ 1)₂.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ποικίλλουσι κατὰ τὴν διάφορον ἰδιοσυστασίαν καὶ τὴν υγιάν τῶν διαφόρων ἀτόμων.

Ἐξ ὅλων δὲ τῶν τροφῶν τὰ ὄσπρια διατηροῦνται ἐπὶ ὀλιγώτερον χρονικὸν διάστημα ἐν τῷ σωματῷ, ἔτι δὲ ὀλιγώτερον διαμένουσιν ἐν αὐτῷ τὰ ποτά.

Τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ ἠσχολεῖτο περὶ τὴν ποίησιν καὶ μάλιστα περὶ τὴν λατινικὴν ποίησιν; Καὶ ὅμως ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Βερολίνου» ἀναφέρει ἥτι ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς σηματολογίας ἐν Βερολίῳ εὑρηται καὶ τὸ ἀκόλουθον τετράστιχον φέρων τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ γερμανοῦ καγκελλαρίου :

Beatus ille homo
Qui sedet in sua domo
Qui sedet post fornacem
Et habet bonam pacem.

V. Bismarck Schonhausen.

9 Mars, 1869.

Ὅπως μεταφράζεται σχεδὸν ὡς ἐξῆς : «Μακάριος ὁ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ ζῶν ἄνθρωπος καὶ ἀπολαμβάνων τῶν ἡδονῶν τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας».

Δὲν εἶνε ἀπίθανον, λέγει γαλλικὴ τις ἐφημερὶς, εἰς τὸ τετράστιχον τοῦτο δίδοντες πίστιν οἱ μεταγενέστεροι, νὰ ἀπονεύωσιν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν πρίγκιπα Βίσμαρκ καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ εἰρηγικοῦ!

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ῥωσσίας συζητεῖ νῦν μεταρρυθμιστικὸν σχέδιον, ὅπου, ἐὰν ἐπικυρωθῇ, θὰ ἔχη μεγάλην καὶ ἐπωφελεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος τῆς Ῥωσσίας. Πρόκειται ἀπλῶς περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐορτασίμων ἡμερῶν. Αὗται ἀνέρχονται εἰς 160, καὶ οὕτως, ἐν ᾧ ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις τῆς Εὐρώπης ὁ ἐργάτης ἐργάζεται 300 ἡμέρας, ἐν Ῥωσσίᾳ ὁ ἐργάτης καὶ ὁ χωρικὸς ἐργάζονται μόνον 200. Γενομένου ὑπολογισμοῦ εὐρέθη ὅτι μεγάλην ζημίαν ἡ ἐλάττωσις αὕτη τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν προξενεῖ εἰς τὴν γενικὴν ἐτησίαν παραγωγὴν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων. Τοσοῦτω μάλλον ποθητὸν εἶνε ὅπως τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Συνόδου, ὅσω ἀμέσως σχετίζεται πρὸς τὸ σπουδαιότατον ὑπὸ τε τὴν ἐποψίν τῆς υγιεινῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐποψίν ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῆς μέθης, καθόσον τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας ὅ τε χωρικὸς καὶ ὁ ἐργάτης παραδίδονται εἰς τὴν κραιπλήν καὶ τὴν μέθην. Ἐὰν δὲ καὶ τὰ καπηλεῖα κλειθῶνται κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Φινλανδίᾳ, τότε τελεσφορώτερον ἔτι πραγματωθήσεται ἡ τοικυτὴ σωτηριώδης μεταρρύθμισις.

Τὸ ἀκόλουθον λίαν περιεργον γεγονός ἀναφέρει γαλλικὴ τις ἐφημερὶς ὡς ἐν μεταξὺ τῶν ἄλλων δείγμα τῆς νοημοσύνης καὶ πίστεως τοῦ κυνός, περιγράφουσα αὐτὸ ὡς ἐξῆς.

Ἡ σκηνὴ συμβαίνει ἐν τῇ ὁδοῦ τοῦ Neuilly. Ἦ νύξ εἶνε ζοφερά, καὶ τόσῳ ζοφερά, ὥστε κύριός τις διερχόμενος μετὰ τοῦ ὄχηματός αὐτοῦ, ὅπου ὁ ἴδιος ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀγορᾶν πρὸς τοὺς Παρισίους λεωφόρον, δὲν διακρίνει εἰς ὀλίγων ἀπ' αὐτοῦ βημάτων ἀπόστασιν ἄνθρωπὸν τινα κύπτοντα πρὸς τὴν γῆν.

Ἐνεκα τούτου προσεγγίζει αὐτὸν τὸ ὄχημα, οἱ ῥόθωνες τοῦ ἵππου θίγουσι τὸν ὄμιον αὐτοῦ, καὶ τότε μόνον ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀποσπάται αἰφνιδίως ἀπὸ τῆς ἐνασχολήσεώς του, καὶ ἀνεγείρεται. Ὁ ἵππος ἀνορθοῦται ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν του. — «Ἀνόητε, ἀναφωνεῖ ὁ ταξειδιώτης, παρ' ὀλίγον νὰ καταπλακωθῆς! — Αὐτὸ θὰ ἦτο εὐτύχημα! — Πῶς, εὐτύχημα! — Εἶμαι κατεστραμμένος ἄνθρωπος. — Τί τρέχει; — Εἶμαι εἰς πτωχὸς ἐργάτης, ὁ προϊστάμενός μου μὲ ἐσειλεν εἰς τὸ Neuilly ὅπως εἰσπράξω 300 φράγκα, τὰ ὅποια καὶ παρέλαβα εἰς χρυσόν· ἔθεσα τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸ θυλάκιόν μου, ἀλλὰ πρὸ ὀλίγων στιγμῶν θέτω τὰς χεῖράς μου εἰς αὐτὸ καὶ δὲν εὐρίσκω πλέον ἐκεῖ τὰ νομίσματα· τὸ θυλάκιόν μου εἶνε τρυπημένον καὶ κατέπεσαν ἀπ' ἐκεῖ τὰ χρήματα· βλέπετε λοιπὸν, κύριε, ὅτι εἶμαι ἀφανισμένος ἄνθρωπος. — Μὴ λυπησῶμαι τόσῳ, τῷ λέγει ὁ ταξειδιώτης συγκινηθεὶς ἐκ τῆς δυσχεροῦς ταύτης θέσεώς του. Δὲν σοῦ μένει κανὲν ἀπὸ τὰ νομίσματα ὅπου ἔχασες; — Ἐν μόνον. — Δός με τὸ ἐδῶ.

Παρευθὺς ὁ ταξειδιώτης λύει τὸν σκύλον αὐτοῦ, ὃν ἐν τῇ ἀμάξῃ εἶχε δεδεμένον, τίθησι τὸ νόμισμα ὑπὸ τοὺς ῥόθωνας αὐτοῦ, καὶ τῷ ἀποτείνει τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις· Ἐμπρὸς Τόμ, ψάξε!

Τὸ νοῆμον ζῶν ὠσφράνθη πρὸς στιγμὴν τὸ νόμισμα καὶ ἀμέσως ἄρχεται νὰ διατρέχῃ τὴν λεωφόρον ἔχον πρὸς τὸ ἔδαφος τὸ ῥύγχος αὐτοῦ.

Καθ' ἐκάστην δὲ στιγμὴν ἐπανήρχετο ἀναπηδῶν πρὸς τὸν κύριον του πρὸς ὃν ἐκόμιζεν ἀνά ἐν λουδοβίκειον, ὅπου καταθέτεται ἐν τῇ χειρὶ του καὶ ὄρα πάλιν πρὸς ἀναζήτησιν ἄλλων.

Τέλος μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὀλόκληρον τὸ ἀπολεσθὲν ποσὸν εἶχεν ἀνευρεθῆ.

Ὀλίγα ἔτη ἔχουσι παρέλθει ἀφότου συνέβη τὸ ἀληθῶς ἔκτακτον τοῦτο γεγονός, οὗ ὁ νοῆμων ἦρος φέρει ἔκτοτε ὡς ἄλλο περιλαίμιον ἔχον μεταλλίην τινὰ πλάκα, ἐφ' ἧς ἔχει χαραχθῆ ἡ χρονολογία τοῦ κατορθώματος αὐτοῦ.

Τὸ γιγάντειον σχέδιον τῆς μεταποιήσεως τῆς Ἀλγεριανῆς Σαχάρας εἰς θάλασσαν, ὅπου πρὸ τίνος μόνον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐν εἰδικῶς τισι συγγράμμασι συνεζητήθη, ἤρχισε νὰ ἀνακινῆται πάλιν ἐν Γαλλίᾳ

παρέχον πολλὰς ἐλπίδας πραγματοποιήσεως. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Φρεϋσινὲ ἐν τινὶ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου προὐκάλεσε συζήτησιν ἐπὶ τούτου, ἥτις ἀπέληξεν εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐξ ἐιδικῶν προσώπων πρὸς μελέτην καὶ ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ.

Πραγματοποιούμενον τοῦ σχεδίου τούτου, λέγει γαλλικὴ τις ἐφημερίς, τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου θέλουσι καταλάβει πάλιν τὴν χώραν ἣν ἄλλοτε κατεῖχον, τὸ πρὸς νότον δηλονότι μέρος τῆς ἐπαρχίας Κωνσταντίνης, ἐν ἣ εἰσέτι εὕρηται πληθὺς ἀλυμρῶν ἐλῶν. Παντοῦαι δὲ εἰσὶν αἱ ὠφέλειαί, αἵτινες ἐκ τούτου θέλουσι προσπορισθῆ τῇ Ἀλγεριανῇ Σαχάρα καθόσον τὸ μὲν κλίμα αὐτῆς θέλει μετατραπῆ ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ ὑγιεινότερον ὡς συνέβη καὶ ἐν Σουεζ μετὰ τὴν διωρυχὴν τοῦ ἰσθμοῦ, ἣ δὲ οὕτω κατασκευασθῆσασμένη θάλασσα, καὶ ὡς ὁδὸς πρὸς ἐμπορικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Ἀφρικανικῆς Σαχάρας θέλει χρησιμεύσει, καὶ ὡς ἀμυντικὴ στρατηγικὴ γραμμὴ πρὸς ἐξασφάλισιν πολλῶν τῆς Ἀλγερίας μερῶν ἀπὸ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν νομαδικῶν τῆς ἐρήμου σσιφῶν.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὰς μεγάλας ταύτας ὠφελείας, αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην δαπάναι δὲν εἶνε λίαν ὑπερβολικαί, ὑπολογισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ συλλαβόντος τὸ σχέδιον τοῦτο κ. Roudaire ὡς μέλλουσαι νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 60 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἐν ταῖς χώραις, αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὴν διεθνῆ ταχυδρομικὴν σύμβασιν καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος 1884 ἀπεστάλησαν 3 δισεκατομμύρια καὶ 868 ἑκατομ. ἐπιστολῶν, 469 ἑκατομ. ἐπιστολικῶν δελταρίων, 1 δισεκατομμύριον καὶ 983 ἑκατομ. ἐφημερίδων, 1 δισεκατομ. καὶ 23 ἑκατομ. ἐντύπων, 64 ἑκατομ. δειγμάτων, 98 ἑκατομ. μικρῶν δεσιμίδων, 95 ἑκατομ. ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀντιπροσωπευουσῶν ἄξιαν 8 δισεκατομ. καὶ 45 ἑκατομ. φράγκων.

Ἐν ὅπασῃ δὲ τῇ ὑδρογραφίᾳ σφαῖρα ἀποστέλλονται ὑπὲρ τὰ 13 ἑκατομμύρια ἐπιστολῶν καὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων καθ' ἑκάστην ἡμέραν, χωρὶς γὰ ὑπολογίσωμεν τὰ ἐντυπα. Ἐπομένως κατ' ἔτος διανέμονται ἐν Εὐρώπῃ 9 δισεκατομ. καὶ 418 ἑκατομ. ἐπιστολῶν, 1 δισεκατομ. καὶ 246 ἑκατομ. ἐν Ἀμερικῇ, 75 ἑκατομ. ἐν Ἀσίᾳ, 36 ἑκατομ. ἐν Αὐστραλίᾳ, καὶ 11 ἑκατομ. ἐν Ἀφρικῇ. Ἐπομένως ἀναλογούσιν εἰς ἕκαστον ἀποτοικὸν τῆς γῆς 3—4 ἐπιστολαί.

Ὁ διάσημος ἐρευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς Στάνλεϋ εἶχεν ἐκφράσει τὴν παρατήρησιν ὅτι οἱ νοημονέστεροι τῆς Ἀφρικῆς λαοὶ ἦσαν οἱ ἀνθρωποφάγοι. Τὴν ἰδέαν ταύτην τοῦ Στάνλεϋ ἀντικρούει ἄλλος τις περιηγητὴς, ὁ διδάκτωρ Vandenhevel, ἐπανεληθὼν ἄρτι ἐκ τῶν χωρῶν ἐκεῖνων. «Πάντες οἱ ἀνθρωποφάγοι οὗς συνήντησε, λέγει ἡ «Γεωγραφικὴ ἐπιθεώρησις», εἶχον τὸν ἐγκέφαλον ἀ-

τελῶς ἀνεπτυγμένον, ἐνῶ οἱ ἰθαγενεῖς οἱ τροφόμενοι μόνον διὰ χόρτων ἦσαν ἄνδρες ῥωμαλέοι, εὐπαγεῖς καὶ πολλῆς νοημοσύνης».

Ἴταλοί, Ἑλβετοὶ καὶ Γερμανοὶ μεγαλοπρεπῶς ἐώρτασαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὰ ἐγκαινία τῆς σήραγγος τοῦ Γοθάρδου. Τὸ ἱστορικὸν τοῦ κολοσσιαίου τούτου ἔργου ἔχει ὡς ἐξῆς·

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1859 ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἑλβετία συνωμολόγησαν σύμβασιν πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Γοθάρδου. Τὴν 20 Ἰουνίου 1870 εἰς τὴν σύμβασιν ταύτην προσεχώρησεν ἡ γερμανικὴ ὁμοσπονδία καὶ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1881 ἡ γερμανικὴ αὐτοκρατορία. Τὴν 4 Νοεμβρίου 1871 συνέστη ἡ εἰσαίρια ἡ μέλλουσα ν' ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν τῆς σήραγγος ταύτης. Τὴν 7 Αὐγούστου ὁ ἐργολάβος τῆς ἐπιχειρήσεως Φάβρ ὑπέγραψε τὰ συμβόλαια αὐτοῦ καὶ μετὰ δύο μῆνας ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι ἐκ τῶν δύο ἄκρων, ἐκ τοῦ Γκέσενεν καὶ τοῦ Αἰρόλου. Πρὸς διατρέψησιν τοῦ φοβεροῦ ἐκεῖνου ὄγκου ἐγένετο χρῆσις διαφόρων μηχανικῶν συστημάτων· τὴν 29 Φεβρουαρίου, ὥραν 11 καὶ 15' π. μ., τὸ ἔργον ἐπερατώθη καὶ ἐκ τοῦ Γκέσενεν καὶ οἱ ἐκ τοῦ Αἰρόλου ἐργάται βίβαντες τὸ τελευταῖον μεσότοιχον ὥρμησαν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων μεστοὶ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἐκτελέσει ἔργου τιμῶντος τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν αἰῶνα, ἐν ᾧ ἐγένετο. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀδιακόπως ἐξακολούθησα νύκτα καὶ ἡμέραν διήρκεσεν ἐννέα ἔτη καὶ τρεῖς μῆνας, ἤτοι 3330 ἡμέρας. Ἐκτὸς τοῦ συστήματος τοῦ συμπιεσμένου ἀέρος ἐγένετο χρῆσις κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ διακοσίων χιλιάδων χιλιogramμων δυναμίτιδος· ἡ ποσότης αὕτη ἀναφλεγουμένη ταυτοχρόνως θὰ ἐξήρκει πρὸς ἀνατίναξιν ὀλοκλήρου τοῦ ὄρους. Ἡ σήραγγὲ ἔχει μῆκος 14, 892 μέτρων· ἔνωθεν, ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης 1145 μέτρα ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Αἰρόλου, 1109 ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Γκέσενεν καὶ ἐν τῷ μέσῳ 1153. Ἡ ἀμαξοστοιχία ἡ τὴν 12 Μαΐου κομίζουσα τοὺς προσκεκλημένους τῆς ἐλβετικῆς κυβερνήσεως διήλθε τὴν σήραγγα ἐντὸς 19 λεπτῶν. Ὁ Γοθάρδος ἀποτελεῖ ὑψίστην καὶ λίαν ἀπότομον κορυφὴν τῶν ἐλβετικῶν Ἀλπεων. Ὑψοῦται 3229 μ. ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ διατελεῖ αἰωνίως χιονοσκεπής. Ἀπ' αὐτοῦ πηγάζουσιν ἐπτάκαίδεκα ποταμοί, ἐξ ὧν ὁ Ρεούσσης, ὁ Τσιτσίνος, ὁ Ροδανὸς καὶ ὁ Ρῆνος. Ἥδη διὰ τῆς σήραγγος ταύτης τίθενται εἰς ἄμεσον συγκοινωνίαν ἡ Ἰταλία, ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Γερμανία, ἕκαστον δὲ τῶν τριῶν κρατῶν ἐκτὸς τῆς δικαίας χαρᾶς ἐπὶ συμμετοχῇ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοσοῦτον σπουδαίου ἔργου, προσδοκᾷ μεγίστας ὠφελείας ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐκ τῆς νέας ταύτης ἀρτηρίας τῶν συγκοινωνιῶν τῆς παρεχομένης εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δραστηριότητα.

Ἐκ Αλαρίσσης ἀφίκετο ἐνταῦθα, γράφει ἡ

Νέα Ἐφημερίς, ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐκείνη, ἥτις, ἐκ Σιατίσσης τῆς Μακεδονίας ὀρμωμένη, ἐνεδύθη τὴν φουστανέλλαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878, ὁπλίσθη καὶ ἠγωνίσθη ἐπὶ διετίαν τὸ κατ' ἀρχὰς πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, φρονεθέντος δὲ τούτου, μόνη ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἐκ 15—20 ἀνδρῶν, ἀγνωστών τὸ φῶλον τῆς, καὶ ὑποτασσομένων εἰς ἐκεῖνο τὸ δεκαπενταετὲς φαινόμενος παιδίον, ὑπερ τοῖς ἐπεβάλλετο διὰ τῆς εὐφυΐας, τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἐν γένει. Ὀνομάζεται Περσιτέρα Κοιάκα, ἀλλ' ὡς πολεμιστὴν ἦν γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σπανοθαγγέλης, ἐπειδὴ δὲν εἶχε γένειον. Εἶνε οὐχὶ μεγαλόσωμος, εὐάνητος, ζωηρὰ, συμπαθὴς τὸν λόγον καὶ τὴν φυσιογνωμίαν, θαρραλέα· καίπερ φέρουσα νῦν γυναικεῖα, δεῖκνυσι εἰς τὸ βράδισμα τὸ ἀρεϊμάνιον καὶ ἐλαφρόπουον τῶν κλεπτῶν. Ὡς δὲ λέγει, εἰς τὴν φωνὴν τῆς εἶχεν ἄλλον τόνον ροθερόν, ὃν γνωρίζει νὰ ἐπιτηδεύεται, ὅτε ἠγείτο τῶν πολεμιστῶν. Ἐξῆλθεν ἀρματολὴ, ἀφοῦ κατεδιώχθη καὶ ἐφυλάκισθη ὅλη ἡ οἰκογένειά τῆς, ποιμενογεωργικῆ, καὶ καταζητεῖτο καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῶν τούρκων, ἡ κοσῦπα, ἥτις ἦτο ἐπίφοβος διὰ τὸ θάρρος, δι' οὗ ἐβοήθει τοὺς φυλακισμένους. Ὅτε μετέβησαν νὰ τὴν συλλάβουν, ἠναγκάσθη ἀγανακτήσασα καὶ ἀπειλουμένη διὰ τουφεκισμοῦ, νὰ σύρῃ τὸ πιστόλιόν τῆς καὶ νὰ ῥίψῃ ἐκτάδην νεκρὸν ἓνα τούρκον. Ἐκτοτε ἡ μοῖρά τῆς ὤρισθη. Ἐγένιν ἐπαναστάτις· οὐχὶ ληστής, ἀλλὰ διὰ τὸ γένος ἀγωνιστῆς, ὡς λέγει. Καὶ ἠνδραγάθησε καὶ ἐδόθησε τὸ ὄνομά τῆς. Ἦδη ἐνταῦθα τί ζητεῖ ἡ ἔκτακτος αὕτη εἰκοσαέτις μόλις γυνή; Ἦλθε νὰ λαλήσῃ πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς, νὰ παρακαλέσῃ, νὰ σώσῃ τὸν σύζυγόν τῆς Νικόλαον Περδίκαν, μεθ' οὗ πρό τινος ἐστέρθη ἐν Δαρίσσῃ, ἵνα μὴ μένῃ μόνη καὶ ἐκτεθειμένη ὡς ἦν ἅμα κατέθεσε τὰ ὄπλα. Τὸν σύζυγόν τῆς τοῦτον, μεθ' οὗ συνέζη βίον ἡσυχον, ἀπήγαγον ἀδίκως μετὰ τῶν ἄλλων, οὗς ἐστειλαν ἐδῶ ὡς δῆθεν ἐπὶ ἐνώσει ἐνοχοποιημένους, καὶ τοὺς ἔχουν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Αἰγίνης.

Ὁ σύζυγος τῆς ἠρωίδος Περσιτέρας ἦτο *μυλωρᾶς*, ὅτε ἡμέραν τινὰ προσήλθον αὐτῶ Ἕλληνας· καὶ 2 τουρκαλβανοὶ ἵνα ἀλέσωσι. Κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα ἔπρεπεν ἕκαστος ν' ἀλέσῃ τὸ γέννημά του κατὰ σειράν. Οἱ τουρκαλβανοὶ ἀπώθησαν τὸν γενναῖον μυλωθρὸν τύψαντες αὐτὸν, διότι δὲν ἐπροτίμησεν αὐτοῦ; τῶν γκισαούριδων· ἀλλ' αὐτὸς ἤρπασεν ἀμέσως αὐτοὺς τὸν ἓνα κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ τοὺς ἐτίναξεν ἐντὸς τῆς φτερωτῆς τοῦ μύλου, καὶ οὕτω αὐτοὶ μὲν μετέβησαν εἰς τὴν αἰωνιότητα ὃ δὲ μυλωθρὸς παρήτησε τὸν μύλον του καὶ ἐφανερῶθη ἅμα τῇ ἐνώσει τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος· ἐνώπιον τῶν ἐλευθέρων συμπολιτῶν του. Τοῦτον τὸν ἥρωα μυλωθρὸν ἀπεφάσισεν ἡ Περσιτέρα νὰ λάβῃ ὡς σύζυγον, ἀφοῦ τῇ ἦτον ἀδύνατον νὰ μεταβῇ ἐν τῇ δούλῃ Μακεδονίᾳ ἔνθα ὑπῆρχεν ὁ πατριλὸς οἶκος καὶ οἱ συγγενεῖς.

Ὁ *Λευκὸν Τὸν Ὀκτώβριον* τοῦ παρελθόντος ἔτους οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως *Milwaukee* τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς παρέστησαν μάρτυρες θαύματος ὅπως νέου δι' αὐτοὺς καὶ ἐν γένει σπανιωτάτου. Εἶδον πίπτουσαν ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν ἰστών ἀράχνης, ἥτις ἐφαίνετο προερχομένη ἐκ μεγάλου ὕψους, καὶ ἥτις ἐνιαχοῦ ἦτο τόσον πυκνὴ, ὥστε ἐκάλυπτε τὸ κυανόχρουν τοῦ οὐρανοῦ. Οἱ ἰστοὶ αὐτοὶ εἶχον μῆκος ἐνὸς ἢ πλειόνων μέτρων, ἐνιαχοῦ δ' ἔφθασαν εἰς μῆκος καὶ μέχρις εἴκοσι μέτρων καὶ ἐφαίνοντο ὅσον ὑψηλὰ ἢ δύναντο νὰ φθάσῃ ὁ ὀφθαλμός. Ἦσαν ἰσχυρότατοι καὶ λευκότατοι, δὲν παρετηρήθησαν δὲ ποσῶς ἀράχλαι πίπτουσαι μετὰ τῆς βροχῆς τῶν ἰστών. Τοιοῦτου εἶδους βροχὴ παρετηρήθη ἤδη εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Ὁ *White* περιγράφει πολλὰς, μία μάλιστα ἐξ αὐτῶν διήρκεσεν ὀλόκληρον ἡμέραν καὶ εἶχε τὴν ἔδραν τῆς εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας. Ὁ *Δάρβιν* ἀναφέρει παρομοίαν βροχὴν, τὴν ὅποιαν αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶδεν ἀναπλέων τὸν *Δαπλάταν*, εἴκοσι μίλια μακρὰν τῆς ἀκτῆς· πρῶτος δ' αὐτὸς παρετήρησεν ὅτι ἕκαστος ἰστός περιεῖχε μικροσκοπικὴν ἀράχνην, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόλις ἔφθανεν εἰς τὸ ἔδαφος ἤρχιζεν ὑφαίνουσα νέον ἰστὴν καὶ ἀνελάμβανε πάλιν τὸ ἐναέριον ταξιδίδιον τῆς. Ὁ σκοπὸς τῶν μεταναστεύσεων αὐτῶν τῶν ἀραχνῶν, ἂν εἶνε μεταναστεύσεις, εἶνε μυστήριον δύσκολον νὰ ἐξιχνιασθῇ· ὥστε ἡ φυσικὴ τῆς ἀράχνης ἱστορία παρέχει ἀκόμη εὐρὺ στάδιον ἐρεύνης καὶ σπουδῆς.

Εἰς ἀναγνώστῃς.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Τὰ θαλάσσια λουτρά.

Ἡ ἐνέργεια τῶν λουτρῶν τῆς θαλάσσης ἐπιβρῆθεται ὑπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν λουτρῶν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἡλίου. Ὁ ἀῖρ ὁ μεστὸς ἀλατωδῶν μορίων, ὁ ἀναπνεόμενος δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς θαλάσσης, καὶ αἱ ἀκτίνες τοῦ φλογεροῦ ἡλίου αἱ δίδουσαι τόσον μέγαν βαθμὸν ὀργασμοῦ εἰς ὅλην τὴν φύσιν, ἀναζωογονοῦσι τὰς ἀδύνατους καὶ μαραμένους κράσεις. (*Dr Donné, Hygiène des gens du monde*).

οἰκιακὴ οἰκονομία.

Θέλετε νὰ διατηρήσετε τὰς κινάρας (ἀγκινάρας) δι' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐκλέξτε τὰς τρυφερωτέρας, ἀφαιρέσατε τὰ ἐξώφυλλα χωρίσατε αὐτὰς εἰς τέσσαρα μέρη καὶ εἶτα βυθίσατέ τας ἐπὶ ἐν ἡ δύο λεπτά ἐντὸς βράζοντος ὕδατος περιέχοντος 4 ο)ο θαλασσίου ἁλατος. Ἀφοῦ ἐξαγάγηται αὐτὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἄρτετε αὐτὰς νὰ στραγγίσουν καλῶς καὶ εἶτα θέσατέ τας εἰς τὸν ἥλιον ἐντὸς καθαροῦ κανίστρου. Ὅταν ξηρανθῶσι, τὰς ἐγκλείετε ἐντὸς κουτίων προσέχοντες ὅμως νὰ μὴ τὰς διατηρῆτε εἰς μέρος ὅπου ὑπάρχει ὑγρασία.